

פרק שעיני: יום הכפורים Introduction to

As noted in the introduction to the *מסכת*, the first 7 chapters describe – and prescribe – the *כהן גדול*'s worship in the *מקדש*. This final chapter is focused on the non-*מקדש* components of *יום הכפורים* – the unique prohibitions of the day as well as the singular *תפילה* structure which revolves around the *ודוי* of *מצוה* – confession of sins.

Note: the first few pages of our *פרק* focus on the essential *ענויים* and numerous related *אגדות*; as such, we will only present the rest of *א משנה* and *ב משנה* at that point, further one, where they are analyzed and discussed.

5.8.1

73b (משנה א) → 74b (הכי נמי בריה שאני)

1	וְנָפֵשׁ כִּי תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יָגִיד וְנָשָׂא עוֹנוֹ: וּיקרא ה, א
2	שֶׁבֶת שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנְיָהֶם אֵת נַפְשֵׁיכֶם חֲקַת עוֹלָם: וּיקרא טז, לא
3	דִּבֶּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל חֶלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: וּיקרא ז, כג

- I. א (see note): the basic prohibitions of יה"כ stemming from ענוי (v2)
 - a. *עינייים*: eating/drinking, washing, anointing, wearing shoes, relations
- II. Challenge to use of "אסורים" – these acts carry a punishment of כרת
 - a. *Answer1*: prohibition (w/o כרת) extends even to less than the required amount ("חצי שעור")
 - i. *Challenge*: that is only valid per יוחנן ר', who rules that התורה מן אסור ר', who rules that התורה מן אסור ר' – it is difficult
 1. *But*: according to רשב"ל ר' יוחנן מותר מן התורה) – it is difficult
 2. *Answer*: מדרבנן רשב"ל agrees that it is אסור – if only מדרבנן
 - a. *Challenge*: then he should be פטור מקרבן for שבועת ביטוי
 - b. *Context*: יוחנן/רשב"ל in re: חיוב for eating/drinking etc.
 - c. *Answer*: since ח"ש is מותר מה"ת, the שבועה is effective
 - d. *Note*: this is not the case re: שבועת העדות, where שבועת בקויה is exempt
 - i. *Reason*: per v. 1 – he cannot testify in practice → פטור
 - b. *Challenge*: "אסור" may be used by תנא in context of כרת חיוב, per ברייתא
 - i. *ברייתא* even though all ענויים are "אסורים", כרת only applies to מלאכה and eating/drinking
 - ii. *Answer1*: "אסור" applies to חצי שעור – and even if כשיעור, only כרת for מלאכה and eating/drinking
 - iii. *Answer2*: "אסור" is only referencing the other ענויים
 - c. *Note*: source for ענויים – v. 2 – שבתון ("rest")
 - III. Revisiting the dispute ר"ר/ר"ל re: חצי שעור
 - a. *Arguments*: in favor of each position
 - i. *אסורים* → חיוב since each part can "merge" with others to generate חיוב ד' יוחנן
 - ii. *אכילה* is not called כשיעור; the תורה prohibits "אכילה"; less than כשיעור is not called *אכילה* ד' רשב"ל
 - b. *Challenge*: רשב"ל to ר' יוחנן
 - i. *ברייתא*: all we know is that that which carries כרת is forbidden
 1. *Extension*: to כוי and חצי שעור – from v. 3 "כל חלב"
 - ii. *Challenge*: כוי is מדרבנן → חצי שעור must be דרבנן, and verse is "merely" אסמכתא
 - iii. *Block*: דאורייתא may take position that כוי is independent breed → דאורייתא